

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

V. évf. 7. szám

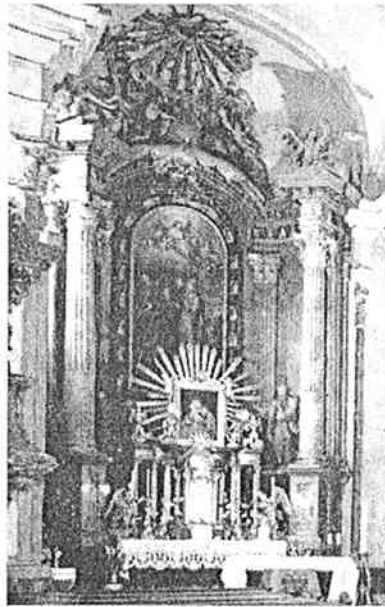
2000. JÚLIUS

Búcsú - a bűnöktől

Tudjuk, a szentév a különleges bűnbocsánat, a rendkívüli búcsúk esztendeje. A búcsú a ránk váró ideigtartó büntetés elengedése azokért a bűnökért, melyekért ugyan már bocsánatot nyertünk, mégis vezekelnünk kell majd értük a tisztítóüzben. Vagy talán: *kellene*, hiszen bizonyos ismert feltételek mellett elérhetjük elengedésüket, vagyis: elnyerhetjük a búcsút. A szentévi teljes búcsúnál ezek közé a feltételek közé tartozik a gyónás, áldozás és a pápa szándékára való imádkozás mellett a szentévi zarándoklat a „szent városba”, Rómába, vagy könnyítésként egyházmegyénk valamelyik kijelölt kegyhelyére. De van egy nap az évben, amikor ki sem kell tennünk lábunkat plébániánk területéről a büntetés elengedéséért. (Hogy ez az elengedés rendszerint csak részleges lehet, annak gyarlóságunk az oka.) Ezen a napon, a búcsú napján - Újlakon Sárló Boldogasszony ünnepén - mentesülünk a hosszú zarándokút megtételétől. De egy másik, gyakran hosszú utat lelkünkben kell megtennünk: bűneinktől, vétkeinktől, gyengeségeinktől a bűnbánaton keresztül Istenig. És akkor a templombúcsú valóban a bűneinktől való elbúcsúzást jelentheti számunkra.

Szaszovszky József

A főoltár

Cranach innsbrucki Madonnájának másolata. A fából készült, aranyozott, oszlopos tabernákulum tetején Isten Báránya-ábrázolás, ajtaján feszület látható. A tabernákulum két oldalán egy-egy térdeplő angyalszobor teszi harmonikussá gyönyörű barokk főoltárunkat.

Tarján Mária

Templomunk monumentális főoltárát 1799-ben szentelte fel primícia-miséjével az Újlakon született Stuck József. Ettől kezdve az újlaki „Segítő Szűz Mária egyháza” új neve „Sárló Boldogasszonyról nevezett plébánia” lett. Az oltár keret-architektúráját Hükisch Kristóf építőmester, a márványozást Zandt Ferenc és József, az aranyozást Wittmann József készítette. A szobrok Held Frigyes alkotásai, az oltárkép Falkoner Ferenc festőművész munkája.

Az oromzaton, az oltárkép fölött a Szentháromság szoborcsoportja látható puttókkal, kétoldalt egy-egy angyallal. Szent József és Zakariás pap szobra áll az oltárkép két oldalán. A templom titulusát adó kép a „Vizitáció” jelenetét ábrázolja: Szűz Mária meglátogatja Szent Erzsébetet. A két kismama találkozásakor felhangzik a Szűzanya ajkán a legszebb Istent dicsőítő, a szent titokért hálát mondó imádság, a „Magnificat”. A tabernákulum fölötti Segítő Szűz Mária kép Passauból származik,

Hívtuk és vártuk Őt a pünkösdöt megelőző kilenc estén. Minden este más-más csoport készült fel a közös ima vezetésére.

Első este a Hangyák az első pünkösdöt idézték. Következő nap, szombaton, a Magnificat közösséggel leborulva a szentévi Jézus előtt egy szívvel-lélekkel együtt imádkoztunk Máriával, Jézus anyjával, hogy megnyíljon szívünk a Szentléleknek. Első szombat lévén papjainkért és új papi hivatásokért is könyörgtünk az Úrhoz. Vasárnap Gábor atya vezetésével a vesperás volt a közös készület. Hétfőn a családok nevében a Lasetzky család apraja-nagyja segített az imában. Kedden az Egerek vallották, hogy hisznek a Szentlélekben, életet alakító, éltető erejében. Szerdán a Törpék tanúságtételei hangzottak el és közös bűnbánatot tartottunk, hogy bűneink ne akadályozzák a Szentlélek munkáját. Csütörtökön a kitett Oltáriszentség előtt az elhangzott szentírási részletek idézték a Szentlélek ajándékozó, örömteli, és vigasztaló tulajdonságait. Az elmélkedést a Képviselőtestület vezette. Pénteken a Mákvirágokkal kértük a Lélek kiáradását.

A Lángoló Isten eljött!

Pünkösd vigíliáján templomunk ünnepi díszben, az oltárokon a piros kardvirágok mintha tüzes lángnyelvek lennének. Fialtajaink Gábor atya Sillye Jenő által megzenésített Jöjj, Lángoló! c. misztériumjátékát adják elő. A történet röviden egy lecsúszott lány és fiú megtérése barátok és egy pap segítségével. Humoros és megható jelenetek váltják egymást, nevetünk, majd elpárasul szemünk. Sugárzik az Úr gyengéd szeretete, érezzük, hogy minden helyzetben, még a legreménytelenebben is jelen van Ő, nem hagy magunkra.

*„Ne félj, csak higgy! Az élet fölragyog!
Ha sebet kaptál, gyógyulás vagyok!
Ha meghaltál, föltámadás leszek!
Ne félj, csak higgy! Én fogom a kezéd!”*

Mindenkinek Jézus kell - ahogyan Gyula, a lelkiatya mondja, minden más csak pótlék. A darab végén Baba és Lali is rájön erre, és ugyanaz a mámorító öröm tölti be őket, mint egykor az apostolokat, mikor leszállt rájuk a Szentlélek. Baba elénekli boldog dalát:

*„Nem tudtam, hogy van ilyen szerelem,
ilyen forró és mégis testtelen -
nem tudtam, hogy van ilyen nagy erő,
pokol mélyén is ölelő -*

*nem tudtam és te itt voltál, Uram!
Velem voltál az éj tárnáiban -
zuhantam és te nyújtottad kezéd -
dicsőség, én Uram, neked!*

*Nem tudtam, hogy van olyan ölelés,
hogy hozzá képes minden más kevés!
Hogy így szeretsz, te boldog hatalom!
Most már tudom, most már tudom!*

*Nem tudtam, hogy tüzet fogsz gyújtani,
hogy edesek a Lélek lángjai,
s boldog leszek, hogy neved vallhatom,
én Jézusom! Én Jézusom!*

*Jöjj, Lángoló! Szentlélek, szállj le ránk!
Hirdesse szánk, hirdesse tiszta láng,
hogy Ő a jó! Hogy csak az Úr a jó!
Jöjj Lángoló! Jöjj Lángoló!”*

Minket is betölt ez az öröm, és az ünnepek elmúltával visszük magunkkal, vigyük magunkkal hétköznapjainkba!

H. B. E.

Újmisére

Mindegyik újmise
mennyei ajándék;
lélek és szeretet,
isten jelenlét.

Amikor elindul
az új papi élet,
hálás szívvel mondunk
áldást, Uram, neked.

Oltárig kísérte
a szerető család,
az oltártól árad
e szeretet tovább.

Szentlélek, vigyázz rá,
szívét, lelkét óvjad,
add, hogy megmaradjon,
tiédnek és jónak.

Tabernákulumba
szívét ki betette,
legyen híveinek
mindenkor mindene.

Keglevich Lászlóné

Fábry Kornél

☺ Újlaki arcok ☺

AMIG AZ EMBER GYEREKE ELJUT ODÁIG,
hogy pap legyen, sok víz folyik le a Dunán, és sok
minden történik, aminek a céljára az ember csak
később jön rá.

Kornél már kiskorában is aranyos, jókedvű emberke volt, rendre mosolygósan ébredt és barátságosan nézett szét barna szemével a körülötte zajló világban. Az öt gyerek közül ő érkezett negyedikként a családba.

Hittanra már óvodás korában elkezdett járni, öccsével együtt. Iskolas korában az iskolai hittan még nem járta, Rabay Antal atya hittanórái viszont folytatódtak. Kornél az általánost jó eredménnyel végezte, osztályfőnöke írásba adta róla, hogy nagyon nyílt, közösségi gyerek.

Tizenegy éves lehetett, amikor egy házbeli fiútól arról értesült, hogy Dobszay László szoprán hangú fiúkat keres a Schola Hungaricába, és ezzel némi pénzt is lehet keresni. Kornélnak több se kellett, barátjával együtt elment a próbára, és ott is maradt. Olyan szépen fejlődött, hogy a külföldre utazó 12 fős „válogatottba” ő is bekerült, eljutott Genfbe, Innsbruckba. Megtanult pontosan énekelni, egyedül is, és bátran kiállni népes hallgatóság elé.

Kedvenc sportágai közé a síelés, a szörfölés és az asztalitenisz tartozik. Siedzésre rendszeresen járt öccsével, ahogyan pingpongra is. Az egyik siedzésen szerencsétlenül vette a kanyart, utána csaknem két hónapig begipszelt lábbal bicegett, a suliban külön testőrség vigyázta, hogy föl ne lökjék.

Ebben az időben adták elő Telemann Az iskolamester c. rövid vígoperáját a Vár kupolatermében. Kornél is ott bicegett a többi vásott lurkó között, hogy Gregor Józsefnek adjanak háttér-kóruskíséretet. Remek előadás volt, örülök, hogy láttam-hallottam.

Aztán jöttek a nehezebb évek, a Piarista Gimnáziumban. Kornél a kezdeti meglehetősen tapaszlatok után beállt a húzó, de nem kiemelkedő diákok sorába. Egyszer hármast kapott hibátlan, de a tilalom ellenére ceruzával írt röpdolgozatára. Elballagott osztályfőnökéhez panaszkodni, amire Takáts Ervin osztályfőnök úr így válaszolt: „Megmondták, hogy tintával írj? Én egyest adtam volna!”

Valamelyik barátja (véletlenek, ugye, nincsenek) elhívta Kornélt a zugligeti plébánia hittanórájára. Ő elment, összebarátkozott Kozma Imre atyával, és ez a barátság azóta is tart. Jött a Máltai Szeretetszolgálat számtalan feladata, erdélyi kocsik rakodása - Kornél dolgozott, sokszor éjszakába nyúlóan.

Következett a taizéi találkozó Budapesten. Kornél teljes tizenkilenc éves lelkesedésével vetette bele magát a szervezésbe; az előző, lengyelországi találkozó tapasztalatai még élénken éltek benne. Megengedtük, hogy szállóvendéget hozzon, lakott is nálunk négy olasz lány majdnem egy hétig. A mákos bejglit először gyanakodva nézték (hú, papavero, kábítószer, ajaj), de aztán megkóstolták, és percek alatt eltüntették az egész rudat. A lányok fele azóta férjhez ment, már komoly családanyák, de a barátság annyira tart, hogy amikor Kornél öccsével Rómába ment, útközben náluk kaptak szállást.

Kornél francia szakos szeretett volna lenni, de első nekifutásra nem vették fel. Váratlanul jött egy külföldi rokon segítsége, akinek jóvoltából Kornél másfél hónapot Párizsban tanulhatott. Párizs után már simán átjutott a pesti felvételin. Egyetemistaként került kapcsolatba Pákozdi István atyával, rendszeresen járt az egyetemi lelkesedés szolgálatába. Pákozdi atya javasolta Kornélt Ternyák püspök úr kísérelésére a manilai világifjúsági találkozóra. Ez életre szóló élmény volt: Kornél nemcsak a vatikáni rádióknak adott tájékoztatót, de a pápát is ő köszönthette, franciául. Mikor a Szentatya megkérdezte, Párizsban lakik-e, ékes lengyelséggel felelte: jestem Vengrem (magyar vagyok)! A pápa erre megölelte.

Már érettségi táján felmerült benne a gondolat, hogy pap legyen, de amikor bölcs édesanyja véleményét kérdezte, azt a választ kapta: csak akkor menjen papi pályára, ha ez mindennél fontosabb számára. Néhány év kitérő után így is lett, és most június 17-én pappá szentelte őt Beton püspök atya...

Fábry Pál

Pap vagy te mindörökké

Somogyországban június 17-én öt diakónus kérte és várta, hogy Balás Béla püspök atya pappá szentelje őket. Nem riadtak vissza a szentbeszédben feltett kérdéstől: Normálisak ezek a fiatalok, tudják mit vállalnak? Nem a saját erejükben bíztak, amikor kimondták igenjüket.

Részesei lettünk a csodának, ami 2000 éve ugyanúgy történik: a püspök továbbadta a Krisztustól eredő hatalmat, kézrátétellel papokat szentelt. Ezután az ő szavukra átváltozik a kenyér Krisztus Testévé, a bor Krisztus Vérévé. A rájuk ruházott hatalommal bünt bocsáthatnak.

Az újonnan felszentelt atyák az áldozati résztől kezdődően együtt miséztek püspökükkel. Az átváltoztatás szavait együtt mondták. Mikor kijöttek áldoztatni a nép közé, sugárzó arcukról olvasni lehetett: Krisztuséi lettek.

Jó vagy hozzánk, Istenünk – imádkozta a püspök atya. Igen, jó vagy hozzánk, mert mindig vannak, akik meghallják és elfogadják hívásodat és így kegyelmed közvetítőivé válnak.

H. B. E.

Fábry Kornélt június 17-én Balás Béla püspök Kaposvárott áldozópappá, **Szuroimi Szabolcsot** Erdő Péter püspök Csornán diakónussá, **Cseri Attila Nikodémust** június 24-én Bíró László püspök Pasaréten áldozópappá szentelte. Hálát adunk értük és minden újonnan felszenteltért az Úrnak, továbbra is kérve segítőképességét a fiatal atyák számára.

a szerk.

Családi események

A keresztség szentségében
részesült: 17-én Rapcsány

Boldizsár és Illyés Dóra Viktória, 18-án Fodor Sebestyén és Márialigeti Flóra, 22-én Nagy Zoárd Kornél, 24-én Peiker Márk, 25-én Négyessy Áron.

Örök hűséget esküdött egy-
másnak: 13-án Mikló István

és Kerkápoly Györgyi, 24-én Káldy Benedek és Gyarmati Éva, Ertsey Csaba és Gráf Judit.

Halottaink:

Szabó Ferencné (84), dr. Lust Iván (85), Ágh Róbert (74), Pornói Rezső (76), Mónus Gábor (52), Dombi József (65), Kádár Andrásné (95), Farkas Gábor (80), Horváth Imréné (78), Berlinger Jakabné (93).

Üdvözlégység, Oltáriszentség

Az egyik este alsótagozatos unokáimmal együtt vettünk részt a szentségimádáson templomunkban. Fél óra térdelés bizony már nehézséget jelent számomra, így ülve imádkoztam tovább, sőt unokáim vállát is megbökttem, hogy ők is nyugodtan üljenek fel. Attól tartottam, a sok térdelés rossz emléket hagyhat bennük nagyobb korukra.

Am ők értetlenül néztek rám, aztán összesomosolyogtak és tovább térdeltek. A szívük után hazafelé a szájuk is megnyílt. Nagymama, az Úr Jézust térdelve kell imádni, ha ki van téve az Oltáriszentség, magyarázták. Persze, te ülhetsz közben, hiszen tudjuk, hogy fájós a lábad. De mi bírjuk! És nemcsak mi: nézd csak meg a bejárat kő küszöbét, hogy elkoptatták, hányan taposták már! Ez a sok-sok ember már százezerszer énekelte: „Üdvözlégység, Oltáriszentség, csodálatos szent Istenség.”

Keglevich Lászlóné

Exorcizmus és a keresztség átadása

Félreértés ne essék: nem ördögtől megszállt egyénekről lesz szó, akikből ördögöt kell űzni, amit csak püspök ill. megbízottja végezhet, hanem a katekumenek következő beavató szertartásáról: Imádság a gonosz lélek hatalmának megtöréséért (exorcizmus) és a keresztség átadása. Ebben a szertartásban „az Egyház imádkozik a gonosz lélek hatalmának megtöréséért, és egyúttal figyelmezteti a katekumeneket, valamint az egész keresztyén közösséget a gonosz lélek valóságára és a test kísértéseire. A keresztség átadása jelzi, hogy a keresztyén Krisztus keresztségének és feltámadásának erejében, és vele egyesülve (vö. Mt 16,24-26) tudja legyőzni a sátánt, a szemek kívánságát, a test kívánságát és az élet kevélységét (1Jn2,16).” (Felnőttek katekumenátusa)

Templomunkban ez a szertartás június 4-én az esti misén volt a tizenegy felnőtt katekumenünk részére. A misét megelőző vesperáson Gábor atya személyre szólóan imádkozott minden kezeseért, hiszen ők hivatottak a katekumeneket kísérni a lelki felkészülés útján. A szertartásra a mise prédikáció része után került sor. Gábor atya kezét a katekumenek fölé kiterjesztve imádkozta:

Mindenható, örök Isten!

Te egyszülött Fiad által megígérted nekünk a Szentlelket.

Könyörögve kérünk ezekért a katekumenekért,

akik felajánlják önmagukat neked,

hogy tartsd távol tőlük a gonosz lelket,

a tévedés és a bűn minden fajtáját,

és így a Szentlélek templomává legyenek.

Erősítsd meg és tedd hatékonyá hitből fakadó imádságunkat

azzal az erővel és kegyelemmel,

amellyel a gonosztól megszabadította a világot egyszülött Fiad, Jézus Krisztus.

Aki él és uralkodik, mindörökkön-örökké. Ámen.

Ezt követte a keresztség átadása, amelyet a kezesek nyújtottak át a katekumeneknek, hogy felvértezzék őket a gonosz elleni küzdelemben.

Az egyetemes könyörgésekben együtt kértük Urunkat a gonosz lélek kísértéseinek visszautasításáért és Krisztus keresztségének erejének felismeréséért. A könyörgések után a katekumenek megáldása, rövid személyes ima következett.

Ez a szentmise keretébe illesztett szertartás mély nyomot hagyott a katekumenekben, kezesekben és sokunkban. Tudatosította bennünk a gonosz lélek elleni harc valóságát. Ennek a harcnak imáinkban is tükröződnie kell, akár az Úr imáját imádkozva: szabadíts meg a gonosztól, vagy Szent Mihály arkangyal segítségét kérve, vagy más imával. Felismerést is adott, hogy ebben a harcban nem vagyunk egyedül, Krisztus keresztségének és feltámadásának erejében le tudjuk győzni a sátánt. Ennek a felismerésnek az öröme csillogott a megérintettek szemében.

H. Z. E.

Az Úr napja

A Makkabeusok könyve szerint egy pogány despota „csak annyit javasolt” a zsidóknak, hogy ne üljék meg a szombatot és ne metélkezzenek körül. Nagyon jól tudta ez a pogány, hogy az egyének és egy népnek is a tönkretételéhez a legjobb módszer: 1.) az isteni és a családi ünnepek eltörlése, 2.) a munkaszünet robottá alakítása és 3.) a környező népektől megkülönböztető jegyek megsemmisítése.

Most csak a második ponthoz fűzök néhány gondolatot. Teszem ezt akkor, amikor az évtizedek óta fuszással, mellékállásokkal, újabban pedig otthoni munkával és „globális” 12-órásással mókuserékbe kényszerített tíz magyar férfi közül hatnak nulla az esélye, hogy megérje a 60-ik születésnapját!

Ami pedig a másik nemet illeti: Növéréim és húgaim, nektek magyarázzam, hogy a ma már titeket is fenyegető menedzser-betegségen kívül van ám házi rabszolgaság is?

A francia forradalom a méter bevezetésekor úgy gondol-

ta, hogy a tízes számrendszert kellene bevezetni a heti munkanapokra is. De vissza kellett állni a heti hatra. Mert elsőként az igáslovak dőltek ki a hámból!

Ne gondoljátok, hogy Jézus Krisztus az általa joggal osztorozott, már-már nevetségességig menő viselkedési előírásokat mindenestül vetette el. Csak annyit mondott, hogy nem a fafejűségnek, hanem az észnek és a szívnek van elsőbbsége. Nem is kell mondani, hogy a kútba esett barom munkaszünetkor is ki kell húzni, emberen segíteni pedig még sokkalta fontosabb!

De azért gondoljuk meg, talán nem oktanul igazítják úgy az összes olimpiai programot, hogy izraeli csapatnak az Úr napján (nekik *sábesz*, nekünk *domenica*) ne legyen semmiféle mérkőzése. Meg egyáltalán: istenfélő zsidók ezen a napon pénzhez nem nyúlnak, az asszonyok nem végeznek házimunkát. A sötétet például azért találták ki, hogy előző nap elkészítve elég legyen csak felmelegíteni.

Tanuljunk egymástól! Te hogy üled meg a vasárnapot?

DVG

Nyári miserend

Hétköznap: 6³⁰, 18⁰⁰Szombat: 6³⁰, 19⁰⁰Vasárnap: 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 19⁰⁰Zsolozsma: péntek 7; vasárnap 18³⁰

Szent István kápolna:

Hétköznap: 17³⁰; vasárnap: 9⁰⁰, 11⁰⁰Margitsziget: vasárnap 11⁴⁵

Kenyérszaporodás Újlakon

A *Jöjj, Lángoló!* előadása előtti utolsó próbák zajlanak, közben megéhezünk. Egyikünk átszalad a pékhez, fél kiló pogácsáért. Fizet és sietne, de visszatartják. Összegyűjtik a maradék pogácsát, a búrkifliket és kakaócsigákat. Most zárunk – mondják, vidd el, ajándék. Mindannyian eszünk és jóllakunk hátlatel szívvel.

a lángoló

Postánkból

Köszönjük az Úrnak azokat a napokat, amikor pünkösöd előtt együtt imádkozhatunk, és köszönjük a szombat esti előadás ajándékait.

Megrendítő élmény volt a fiatalok előadásában a pünkösdi oratórium. Él az Úr, és Szent Lelkét most is kiárasztja. Óriási különbség volt a züllött fiatalok és a tiszta tekintetűek között, akik pünkösdkor váltak. Mennyivel szebb valaki festék és kellékek nélkül, belső szépségében. Igen, érdemes a lángot továbbadni! Többen küzdöttünk könnyeinkkel. Jó, hogy Sillye Jenő és Gábor atya megírták ezt a művet, a fiatalok hatalmas munkával megtanulták (vizsgaidőszakban!). És jó, hogy a Szentlélek most is köztünk él.

Makai Endréné

Ezúton köszönjük meg a pünkösdi kilenczet vezető csoportoknak a készüléttel járó fáradozásukat, külön köszönet a *Jöjj, Lángoló!* minden részvevőjének (Békési Mariann, Havasi Gergely, Havasi Ildikó, Ipolyi Emese, Ivicsics Mátyás, Kaszab Ágnes, Kenyéri Vera, Koncz Ádám, Kondorosi Réka, Löke János, Maghegyi Márta, Mák Tamás, Szabó András, Szabó Szeverin, Takács Katalin, Udvary Orsolya). Köszönjük! *a szerk.*

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

Szerkesztik: Bóné Gergely, Havasiné Zentai Edit, Dr. Keglevich Lászlóné,

Márialigeti Krisztina, Szaszovszky József

Kiadja: Újlaki Sárlos Boldogasszony Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

Felelős kiadó: Mester János

Júliusi naptár

2. V. **Sárlos Boldogasszony**, templomunk búcsúnapja, a ½11-kor kezdődő ünnepi szentmisét Fábry Kornél újmisési atya tartja, utána agapé a plébániaudvaron
3. H. **Szent Tamás apostol**
16. V. **Kármelhegyi Boldogasszony**
24. H. **Árpád-házi Szent Kinga**
25. K. **Szent Jakab apostol**
26. Sz. **Szent Anna**
31. H. **Loyolai Szent Ignác**

Hírek, hirdetések

❖ **Ki mit tud? vetélkedőt** tervezünk ősszel családok, csoportok és egyének számára, minden korosztályban, nemben, rangban, és rendben. A nevezéssel kapcsolatos részletek első fordulója a következő számban. Huszár Zsolt és Löke János

❖ **A nyári lelki gyakorlatokról** információ a templomi és plébániai hirdető-táblákon olvasható.

❖ Előre jelezzük, hogy **Cseri Attila Nikodémus** augusztus 27-én este 7 órakor mutatja be újmiséjét templomunkban.

❖ **Péterfillérek.** A július 2-i, vasárnapi perselygyűjtés a világegyház központi céljait szolgálja.

❖ Az **újlaki képviselőtestület** június 8-án tartotta legutóbbi ülését. Beosztottuk egymás között, ki melyik nap és melyik templomban képviseli egyházközségünket esperesi kerületünk jubileumi szentségimádásán, majd a plébániaépület azóta már megkezdett - és a templom tervezett - műszaki felújításának részletes vitája következett.

Összbudai megbeszélés

Június 17-én volt a budai képviselőtestületek küldötteinek legutóbbi összejövetele szokás szerint a ciszterci rendházban (Himfy u.). A megvitatásra előzetesen kitűzött téma (*lelkiségi mozgalmak a plébániákon*) izgalmasnak ígérkezett, de a megvitatást jobbra csak illusztráció helyettesítette: a Szent Imre plébánia lelki-ségi mozgalmi mutatkoztak be. Természetesen érdekes volt a „Házasság hétvége”, az „Antióchia” és a „Ciszterci obláció” elvi és gyakorlati működéséről is hallani. Az Antióchia viszonylag új, jezsuiták által kezdeményezett és hozzánk 1994-ben Ausztráliából érkezett mozgalom, mely a bérmlás és a jegyesoktatás közti fiatalokat célozza meg. Vezetői is hasonló korú fiatalok, de háttérként mögöttük van a plébánia és egy-két felnőtt (házasság hétvége) házaspár. A lelki-ségi mozgalmak plébániai működéséről is esett azért egy-két szó: a felszólalók üdvözlendőnek tartották a mozgalmak jelenlétét; úgy vélték, jobb, ha csak néhány van jelen egy plébánián, és csoportjaik a plébánia keretében nyitottak egymás felé. - A megbeszélésen Újlakot e sorok írója képviselte.

Sz. J.

Évadzárás

Június 23-án az esti mise után „Évadzáró kultúrműsorra” invitálta az újlaki híveket a miséző Balás János atya. A plébánia Szent István termében jó érzés volt látni és felismerni a nézők és előadók között a szentmiséről már ismert arcokat. A Tóth Miklós Zsolt kántor-karnagy úr által szervezett, vezetett és vezényelt műsor azonban nemcsak a felismerés, de a megismerés és a rácsodálkozás élményét is megadta. A hagyományteremtőnek szánt és immár másodszor megrendezett plébániai kultúrest rávilágított arra is, hogy milyen kevéssé ismerjük egymást és hogy talán eddig – a rest szolga módjára – nem méltóképpen sáfárkodtunk a ránk bízott talentumokkal. Mint a kántor úr a bevezetőjében elmondta, a művészet a Teremtő Isten dicsérete, így tehát a hívőnek kötelessége egyrészt a maga tehetségét felmutatni, másrészt a többiekét megismerni. Ki ilyenkor az adományozó és ki az adományozott? A művész vagy a befogadó? Nos, erre a kérdésre adott egyértelmű választ az este, amelynek résztvevői: Hermann János (zongora, mese), Szaszovszky József (saját versek és műfordítások), a Cantilena kórus Tóth Miklós Zsolt vezetésével (Bartók, reneszánsz szerelmi dalok és tiszai népdalok), a Fiala trió népszerű popsámokkal, Kondorosi Réka technikailag nehéz fuvolaszonátával, és akit nem soroltam fel, tán megbocsát... Minden előadó és az értő közönség együtt volt részese a művészi adományok felajánlásának, ahol még a szinte használhatatlanul rossz zongora is feledtette „emberi gyarlóságát”. Köszönjük és várjuk a folytatást

Solyom László